

Moje ime je Martinia Junković, imam 33 godine i neovisna sam politička aktivistica s novijom adresom u Münchenu.

U Hrvatskoj sam bila zaposlena više od 12 godina i nosim sa sobom gorko iskustvo mladog čovjeka, situacije neisplaćenih plaća, ucjena poslodavaca, prevara i podmetanja.

U Bjelovaru sam bila voditelj poslovnice parfumerije 5 godina i to iskustvo mogu navesti kao jedino pozitivno u smislu zaposlenja te sam i danas s vlasnicima u korektnim odnosima.

U Zagrebu sam radila kao asistent direktora nabave u jednoj od najvećih kuća za uvoz kućnog tekstila, potom operativni voditelj te sam dogurala do direktora prodaje. Osim toga među prvima sam iz Hrvatske otvorila tržište u Engleskoj, prodavši našu neretvansku mandarinu Premierfruitsu. Suradivala sam s našim ljudima i u inozemstvu, ali kroz posao to se nikad nije pokazalo kao pozitivan potez, naprotiv. Tu bih iskazao jedan od problema našeg društva odnosno naroda, a to je međusobno nepoštivanje, osobito nepoštivanje dogovora onih koji imaju mogućnosti (vlasnici firmi, tajkuni) i onih koji nemaju mnogo prostora (mali čovjek, radnik). Stvar je složena, a sastoji se od mnogo parametra, ali na koncu onaj koji poznaje materiju, može je jednostavno objasniti. Ja sam dijete branitelja, jednog od prvih ratnih zapovjednika, domoljub, istinski domoljub, koji ljubi ovu zemlju i narod. Ponekad se dogodi situacija, da mi neki ljudi zamjere kad to kažem jer smatraju da se »samo promoviram«, no ja im ovim putem odgovaram da ću se uvijek prisjećati i pamtiti obrambeni rat moje domovine, osjećati zahvalnost prema braniteljima i ponos što je moj otac, mogu reći vrhunska vojna znanja, jer je bio čovjek godinama vojno obučavan upotrijebio za obranu naše domovine u

obrambenom ratu. Tata hvala ti, ponosna sam na tebe! U mojem roditeljskom domu, poštovala se Hrvatska i njena tradicija. Tako sam odgojena, to mi je u krvi i nitko to ne može ni pod kojim uvjetima izbaciti iz mene. Nisam ekstremist, jer poštujem druge nacije i rase, naprotiv divim se drugim kulturama i bojama te smatram da bi svijet bio monoton bez različitosti, ali volim svoj dom i kulturu svog naroda. Da, kažem DA, za razlike i poštivanje, ali kažem NE za rat i mržnju.

AKTIVIZAM U HRVATSKOJ

Naravno da svi osjetimo što se događa u našoj zemlji, s obzirom da dolazim iz obitelji domoljuba naravno da moje osnovne ljudske postavke reagiraju na nepovoljno stanje u Hrvatskoj. Obitelj je kao temelj društva je egzistencijalno ugrožena, dom koji je člankom 34. Ustava RH nepovrediv je ugrožen, gospodarstvo raskomadano i uništeno, demografska slika katastrofalna, mladi ljudi bez perspektive. Kako ne reagirati na to?! Proučavala sam situaciju, tražila odgovore, kojih imam mnogo, ali danas ne osjećam potrebu da ih prezentiram, već da uđem u poantu svog iznošenja mišljenja.

Prepoznala sam Živi zid kao jedne koji progovaraju o stanju u zemlji u srž te sam se jedna od prvih na području Bjelovara uključila u njihov aktivizam.

Osobno vidim rješenje hrvatskog stanja i problema u edukaciji naroda

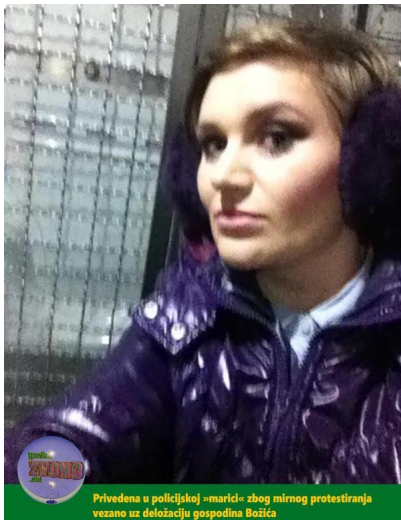
Autor Martinia Junković

Nedjelja, 30 Kolovoz 2015 10:24 - Ažurirano Nedjelja, 30 Kolovoz 2015 11:01

Sudjelovala sam u predsjedničkoj kampanji Ivana Sinčića, gdje sam bila jedan od koordinatora u Bjelovaru, a kasnije jedan od osnivača ogranka Bjelovar te član upravnog odbora. U međuvremenu sam napustila stranku zbog razilaženja u mišljenju te postala neovisni aktivist i danas sam ponosna na svoj doprinos u to vrijeme. O Živom zidu ne bih pisala te o svojim iskustvima, jer nemam potrebe za tim. Ranije sam više puta iznijela svoj stav i za mene je to zaključena priča. Oni su bili dio moga puta i to je dovoljno reći o tom razdoblju.

Sudjelovala sam i u obrani doma od deložacije, organizaciji humanitarnih akcija, prikupljanju potpisa za očuvanje referenduma te objavila više domoljubnih kolumni, potporu braniteljima, na portalu ratnih veterana, hop.hr, zvono.eu.

Svoj trag sam u najvećoj mjeri ostavila kroz pisanje kolumni u Hrvatskoj.

[MI SMO POSEBNI NAROD, STOGA NAS POSEBNO ISTREBLJUJU](#)

[Hrvatsku je pojela ljudska sebičnost, sebični smo i izgubili smo državu!](#)

[PROSVJEDI SU LEGITIMNO PRAVO U SKLADU SA USTAVOM](#)

[Bjelovarski aktivisti priključili su se građanskoj inicijativi »Za referendum«](#)

NESLOGA

Otac mi je govorio da je njemu njegov otac govorio kako u našem narodu vladaju jal i nesloga.

U to sam se uvjerila sama više puta. Tko kaže da je narod duboko podijeljen govori istinu. To je uistinu nažalost tako. Povijesna istina o progonu Hrvata je kamuflirana, uzlazno razdoblje u cijelom svijetu, pa i u vrijeme Juge podignuto je na pijedestal, a plavo razdoblje opravdanog, ali kriminalom i korupcijom premreženog i obojanog razdoblja, diskreditirano do razine osude, ljudi se svakodnevno razdvajaju po ideološkim kategorijama.

Svi imaju svoju filozofiju i borbu za svoje ideje, dok politika radi najmanje u korist naroda. To je teško i opasno stanje nacije.

Zbog toga smatram da je rješenje u edukaciji, prvo da se raščlani što je što, što je u redu, a što nije, što je demokracija, a što je pogodovanje i korupcija te čemu sve to vodi. Ljudi vole dobiti dio kolača i biti umreženi, dobivaju lažni osjećaj sigurnosti ali očito nisu svjesni da tako

pogoduju uništenju zemlje, te da će na taj način zemlja dugoročno gledajući otići u propast, a to nitko ne želi, ni onaj koji gladije, pa ni onaj tko je preko noći stekao silna bogatstva, osim nekih, koji dobro znaju svoje razloge.

ZAJEDNIŠTVO I EDUKACIJA NARODA PUT DO RJEŠENJA

Svjedoci smo raznih prepucavanja po društvenim mrežama, crveni, plavi, žuti, zeleni, a ja kroz cijeli svoj aktivizam promičem snagu zajedništva.

Stari aktivisti ŽZ, novi, mladež HDZ-a, SDP-ovci, branitelji, svi imaju svoje stavove, a svi mi mali ljudi smo u istom košu.

Oduvijek pokušavam objasniti da samo zajednički možemo tražiti svoja prava. Nikako umreženošću, interesnim političkim opcijama, pa ako i nema pogodne opcije, zar je problem stvoriti jednu zdravu političku opciju, zajednički, za isti cilj. Nemam volje, ni vremena za rasprave na facebooku više, jer to ne donosi rezultate, a nama trebaju rješenja i rezultati kao pustinji voda. Nismo mi glup narod, samo pomalo sebičan, introvertan, zaboravljiv i koristoljubiv. Trebamo se osloboditi ljudskih slabosti, sebične umreženosti, osvijestiti zajedničke ciljeve i podvinuti rukave, zajedno.

Za to treba edukacija, počevši od prava, Ustava, demokracije. Ustav sve jasno govori za sebe, o socijalnim pravima, zaštićenosti prava na dom, prava na zdravstveno osiguranje, zdravo okruženje, prava na rad, zdravog gospodarstva. Danas smo članica EU, imamo se pravo pozvati na sva ljudska prava, nacionalnu sigurnost. Pustimo priče i naklapanja da nas EU unazaduje, već iskoristimo sva prava koja imamo, ali za to trebamo edukaciju. Mi još uvijek ne znamo što znači demokracija i kakvu nam zaštitu nosi, zbog toga pozivam sve institucije, osobito obrazovne, da svoju energiju usmjere na stvaranje novih potencijalnih, demokratski osviještenih i generacija sposobnih za stvaranje. Resurse i potencijal imamo, samo ih moramo usmjeriti, a ne šutke odobravati prepucavanja i razdvajanje naroda, na svim intelektualnim razinama te korupciju i nepotizam, tome već jednom moramo reći ne. Zdravo i jako gospodarstvo, nosi jaku ekonomiju koja nosi dobrobit na svim razinama, od infrastrukture, zapošljavanja, demografske slike, gospodarstva i dr.

ODLAZAK U INOZEMSTVO

Da, osobno promičem odlazak tamo gdje pojedinci i obitelji mogu ostvariti svoje potencijale. Tamo gdje neće gladovati i lupati glavom u zid. Neću reći da je u inozemstvu lako, ali je lakše i

Osobno vidim rješenje hrvatskog stanja i problema u edukaciji naroda

Autor Martinia Junković

Nedjelja, 30 Kolovoz 2015 10:24 - Ažurirano Nedjelja, 30 Kolovoz 2015 11:01

postoji potencijal da se ostvari više. Počeci su teški i treba se kalkulirati sav zarađen novac, kao i u RH uostalom, ali kad se stvari poslože uvelike je lakše.

Kao domoljubu stalo mi je do mog naroda i naravno da želim da im bude bolje, a ne da se pate. Ako je potrebno potražiti sreću drugdje i to je bolje nego samoubojstva kojima se mnogi okreću. Za one koju su napustili RH uvijek postoji mogućnost ulaganja u Hrvatsku, otvaranja obrta i poduzeća obnavljanja domaćinstva, odmora, što ruku na srce ipak nije moguće kad si nezaposlen u Hrvatskoj i samo broj u statistici.

Ovo su bile riječi samo jednog domoljuba, Viele Grüße aus Muenchen.

Martinia Junković